

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-25.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

У доповнення до цього листу Норвегії в статистику книжкової продукції Норвегії в останніх роках. У 1923-24 акці, році вийшло там книжок 1959 назви, кот і мап — 171 назв. У тому ж році вийшло там 384 журнали та 723 окремі статті. У 1926-27 році журналів вийшло 344 то.

білетів 877, а книжок 1788 назви. Отже, як бачимо, продукція тих показників культури (книжок), що знаменують собою, як каже наш подорожник, кожну передову країну, для Норвегії є колючасальна. А коли ми додамо до всього того, що такий малесенький народ, як норвежці, видав із себе цілий ряд таких колючосів і світових імен на полі науки й письменства, як Гамсун, Ібсен, Нансен, Лінгстрем, Амундсен і ін., коли ми пригадаємо собі, що у норвежців, як і взагалі скандинавців, слово „алодія“, „алочинаць“ і „неук“ є поняттями, які пристосовують тільки до чужинців і зовсім неанані серед своєї суспільності, коли, нарешті, пригадаємо, що слово

скандинавець (швед, норвежець, фінляндець) є найліпшою гарантією культурності, чесноти й громадської порядності в краях, куди скандинавець приїждить (напр. до Америки), то за необхідності культурного піднесення має через його двигуна — друковане слово нам говорити більше не приходиться.

Залишаючи за собою право висловити в дальшому кілька уваг з приводу інших питань, зв'язаних з книжкою, піддаємо вищенаведені рядки під увагу нашого культурного громадянства, а в першу чергу такої поважної й авторитетної у нас установи, як Т-во „Просвіта“.

Ф. Д-ко

Інтерпеляція в англійському парламенті з нагоди побуту мін. Залеського в Лондоні.

У зв'язку з побутом польського міністра закордонних справ Залеського в Лондоні погол Мандер зголосив в понеділок, 7. ц. м., в англійській палаті громад слідує запит до міністра закордонних справ:

Пос. Мандер запитує, чи міністр закордонних справ гадає скористати з нагоди відвідин польського міністра закордонних справ, п. За-

леського, щоб обговорити з ним питання українських меншин.

Міністр закорд. справ сер Джон Саймон: Дуже жалю, що не може наперед дати ніякого запевнення щодо предмету розмови з його експеленцією, з яким буду мати приємність бачитися.

— 0 —

Чому підупадає український промисел?

Відповідь кореспондентові з Волині.

(Лист до Редакції.)

Вельмишановний Пане Редакторе!
В ч. 278 Вашого цінного часопису кореспондент з Волині п. О. Миколайський подав деякі свої зауваги на маргінесі статті Вп. д-ра А. Чайковського: „Рятуймо рідний промисел!“

З огляду на те, що п. Миколайський, обмірковуючи справу занепаду українського промислу, звертається між іншим також із закидом під адресою нашої фабрики, прошу не відмовити помістити це мале вивчення.

Фабрика „Фортуна Нова“ вже в самих початках свого існування (1922) мала на увазі торговельні зв'язки з Волиню. В ті цілі їздила моя дружина двічі на Волинь, між іншим на перший кооперативний зїзд в Крем'янці (мабуть в 1922 чи 1923 р.). Також і інші делегати фабрики відвідували Волинь і перебалакували в тій справі з чільнішими тамешніми громадянами. Однак всі ці заходи не давали в заключенні нічого позитивного. Годі було тоді на Волині, яка ще з російських часів привикла була до варшавських фабрикатів — і в часі, коли не було там майже ніякої нашої торговельної організації — знайти нашого чоловіка, що мав би

зв'язки з купецькими кругами і за зложенням відповідної записки взявся до діла. Мимо того фабрика „спробувала“ ринок і втратила за першим разом яких 10.000 золотих.

Не маючи змоги дістатися зі своїми виробами на волинське село ні через наших представників — ні через наші купецькі організації — а бажаючи конче позискати ринок, заангажувала тоді фабрика за посередника п. Дерхвольфа, який є посвоячений з найбільшими гуртовниками в Рівному, що дали за нього записку, а рівночасно переняли зобов'язання перепродувати наші вироби. Крім того зобов'язався п. Дерхвольф постягати різні фабричні претенсії, що на Волині, задля відмінної судової процедури, є незвичайно тяжко до переведення.

Сьогодні бачимо самі, що відносини змінюються. Маємо вже на Волині філію „Народної Торговлі“, кріпшають також українські кооперативи. Тому сподіваємося, що вони починаються там до масового збуту наших виробів, а тоді справа заступництва „Фортуни Нової“ набере інших форм, по інтенції Вельмишанов-

ного Дописувача, що було, є і буде також нашою ціллю.

Накінєць позволю собі зазначити, що я дуже вдячний Шановному Дописувачеві за його дбайливість про розвій рідного промислу. Подібного роду завваги причиняться з одної сторони до усунення різних непорозумінь між керманічами українського промислу і українським загальом, а з другої сторони розбуджують глибше зацікавлення для потреб рідного промислу, що на жаль досі, зокрема на Волині, мало давалося відчувати. Я тої гадки, що наше громадянство має право ставляти вимоги до керманічів якоїнебудь промислової установи, але з другої сторони має також обов'язок той промисел, головні в його початках, всіми силами підтримувати. І коли досі, спеціально наша фабрика, грішила деякими недомоганнями, то хто знає, чи одною з головних причин того явища не було занадто поблажливе відношення не малої частини нашого загалу до чужих конкурентних фабрикатів та постійне лявірування багатьох наших крамниць між своїми і чужими фабриками, а тимсамим по-збавлювання нашої фабрики кардинальної підстави її існування, якою для кожного промислового підприємства бува, є і буде: збут, збут, і ще раз збут.

Дякуючи Вам, Високоповажаний Пане Редактор, за поміщення повищих рядків, прошу прийняти вислів правдивої пошани.

Теодор Глинський,
директор фабрики „Фортуна Нова“.

Японія

знесла парітет золота.

ЛОНДОН. 15. XII. ПАТ. З Токіо надійшли вістки, що Японія зреклася парітету золота. Вістка зробила в Лондоні велике враження. Коли такляного промислу прийняти японське рішення з великим невдоволенням. Наслідком обниження вартости фунта текстильний експорт В. Британії до Китаю й Індії значно поправився, побивають дорожчі від англійських вироби японські. Тепер Японія занехавши парітет золота, відзаксує свою конкурентіану спроможність супроти В. Британії. Зате фінансові кола прийняли рішення Японії радісно, бо дістають в Японії сильного опозиція в боротьбі проти гегемонії золота як регулятора вартости міжнародної валюти. Крім В. Британії та Японії такі держави мають тепер валюту, неоперту на парітеті золота: Ірландія, Індія, Австралія, Нова Зеландія, Канада, Данія, Швеція, Норвегія, Фінляндія, Лотва, Естонія, Іспанія, Португалія, Радянський Союз, Туреччина, Китай, Аргентина, Бразилія, Колумбія і Мексика.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 17. ГРУДНЯ 1931.

М. СВИТЕНЬКИЙ.

Передісторичні гроби в Ладичині.

При кінці жовтня цього року відкрили випадково в селі Ладичині на ниві званій „Чабаки“ передісторичні гроби. Село Ладичин, тернопільського повіту, лежить між рікою Серетом і Стрипою. Через село пливе ріка Водава, глибоким вром. В околиці в чимало давніх могил до цього часу ніким не розвіджених. Уживають тут досі старинні назви рік, озер, осель і поодиноких нив. Тут сам осередок степів „Панталіха“. Частина села звалася колись „Пандорова долина“. Одне з озер задержало ще по нинішній день назву „Беринда“. Інші ниви звуться „Чабаки“, „Ожарівка“, „Клембані“. Пливе тут річка „Бульва“, попри село Задрість. На степах тих виводилися різні болотні птахи та найкращі дикі коні, через ті степи йшли старі, головні шляхи. Нині степи ті поорані і сколонізовані. Багато передісторичних і історичних предметів добуто та амарновано. У 80-их роках над Серетом анайшли ріг передісторичного носорога, що є в музею Дідушицьких у Львові. Там найшли теж частини зубів мамута.

Перед самою війною найшли скринковий гроб, аложений з шести плит. Одна з тих плит аверіглася і є у о. М. Світенького. Цього року анайшли „плитові“ гроби з третьої культурної групи неоліту. Гроби ті по боках обставлені каміннями, а зверху одноцільною плитою. В середині гробу надібали покищо один бронзовий ковток і глиняну посудину „шнуркової“ кераміки згорі навколо дірковану, а покриту чорною прикрасою на природнім тлі наленої глини.

Ниви сіл Ладичина, Кривок, Задрісти, Струсова і далішня степ „Панталіха“ повинні дослідити не тільки фахові археологи, але й

історики, а знайшли би там багато цінного з найдавнішої доби Поділля.

Появилася вправді в році 1926 книжка: „Przeszłość i zabytki Województwa Tarnopolskiego“, але в ній є тільки коротенька розвідка одного Богдана Януша про археологічні розкопки, а про все інше, що могло би торкатися праісторії Поділля, нема нічого. При нагоді агадаю тут бо-дай мимоходом деякі назви, напр. Ладичин. Ця назва може походити від „Владичин“, що означало би, що Ладичин був колись власністю теробовельських князівських владик, а може та назва пішла і від богині „Ладз“, якої культ у деяких обрядах і піснях на Поділлі задержався досі. Озеро „Беринда“ свідчило би, що мешканці Поділля тиверці й угличі були витиснені степовими кочівниками: „берендіями“. Ріка „Водава“, це найстарша назва від пня „Вод“ як інші славянські ріки (за Іловайським) від пня „Дно“ і „Вод“: Дністер, Дніпро, Дон, Дунай, Родан і т. д.

Назва степів „Панталіха“ це безперечно переміна з „Путь то лиха“, що відповідає дійсності.

„Пандорова“ долина, певж початок дороги: „Путь то рови і доли“ і дійсно, тут починається вже дорога яром-долиною попри Водаву та Серет, геть далеко Поділлям.

Князівський город, нинішня Теробовля мусіла первісно зватися „Трембовль“ або Терембовль. Ще в 1870 роках ніхто із селян не сказав: йду з Теробовлі, тільки з Терембовля. Коли додамо, що нині ще відбуваються в Теробовлі головні відпусти і ярмарки на св. Івана Купала, то назва Терембовль означала би: терем-болвана — святиня богів, а то тим більше, що на степах Панталіхи, у джерел річки „Бульви-Бовлі“ надено славний камінь з Задрістю з грюма анакама зикованими на передній та одній бічній стіні. Знаки на камені розяснює проф. Вл. Антонович анакама власності і час його подає на мандрівку готів. Те саме твердить і Януш, який бачив коло того каменя посудину з кістками ба-

рана. Посудина мала прикмети готської кераміки.

Чи цей камінь походить з V. віку по Христі з мандрівки готів і чи ці знаки означають власність можна би поважно сумніватися, з тої простої причини, що камінь цей найшли не деінде, а над річкою „Бовль“ і города Терем-Бовль. На нашу, не міродатну, думку камінь цей не повин би походити з часів побуту готів на наших землях. Камінь цей — то мабуть зображення божка „Волоса“. Богоми Поділля були переважно Ладз і Волос — боги плодів. Знаки на камені це мабуть вуса Волоса. У вавилонським образковім письмі так змальовують колосся, як ті анакама на камені. Вуса „Волоса“ представляли би характер цього божка: опіку над збіжжям, травами і скотом. Від цього болвана мабуть пішла назва річки „Бовля“, нинішня „Бульва“, бож вона саме бере свій початок біля цього каменя.

Вправді найшли посудину з керамікою готів, але чи не маємо доказів з історії, що завойовники прибирали часто вірування і культуру завойованого населення?

Не маю ніякої претенсії, щоби ці мої зауваги були міродатними, а коли я їх подаю, то тільки тому, щоби звернути увагу, що вловити відвічну минавшину можуть крім праісториків-археологів також праісториків-мовознавців.

Тепер свіжо подібні гроби можуть відкрити багато нового досі ще не розвідженого, коли хтось дбайливо і всесторонньо ними займеться. Компетентні до цього люди повинні тією опрацюванням якнайскорше і найсовісніше зайнятися, бо на тих гробах стоять кіпці бульб, а при їх розбірці може зникнути багато вартісного. Ранішню месоною треба взятись до роботи.

Вкінці агадаю, що на тих полях дуже часто вночі показуються вогнисті кулі, які несуться низько воздухом, а людська уява надає їм часті чоловічі форми. Згодом ці кулі позначатимуться в фольклорі.

„Курієркові” ревеляції про „Центросоюз”.

Кілька днів тому накинута краківський „Курієр” на торговельну централю наших кооператив, „Центросоюз”. Ця інституція, мовляв, зайшла так далеко у своїх пробільшовицьких тенденціях, що навіть продає більшовицькі нитки і їхніми анаками. Тим робом „Центросоюз” — читали ми там — причиниться до підірвання, а може й загибелі польського ниткового промислу, бо ще недавно цей „Центросоюз” був масовим відборцем польських ниток. У своїх висновках добагується автор тої „ревеляції” державної зради, яку проте на диво чомусь влада толерує.

На цю тему одержали ми з авторитетного джерела, до якого ми звернулися, ось такі інформації. „Совпольшторг” — себто совітсько-польське торговельне підприємство, яке засновано осінню м. року у Варшаві з метою взаємної торгівлі між С. Р. С. Р. і Польщею, одержало м. ін. виключне заступництво продажі на цілу Польщу. Ці нитки походять з петроградської фабрики, основаної на англійських капіталах ще перед війною. Її філією була перед війною фабрика ниток у Лодзі. Після війни зайшла така зміна, що петроградську фабрику більшовики націоналізували, а лодзька філія стала самостійним підприємством. Але як одна так і друга фабрика опирається й надалі на англійському капіталі. Одначе слід ствердити, що лодзькі виробни значно погіршилися під оглядом якості. Тому, коли „Совпольшторг” кинув на польський ринок з початком цього року значну кількість петроградських ниток, вони побивали лодзькі виробни як своєю якістю так і ще більше дешевістю. „Центросоюз”, що до цього часу продавав кооперативам лодзькі нитки, стрінувся з того рода фактом, що наші кооперативи стали закуповува-

ти петроградські нитки у посторонніх купців-посередників.

Щоби зарадити цій аномалії та паяти якийсь можливий вихід, „Центросоюз” став один рід ниток продукувати на власну руку, а щодо інших родів, супроти замкнення границь іншим державам високим митом на нитки, не мав іншого виходу, як порозумітися зі „Совпольшторгом”, який оферував нитки по ціні на 20 відс. нижчій від лодзьких і — як згадано — якостево кращі.

Лодзькі промисловці не могли погодитися на такі умовини і тому умова зі „Совпольшторгом” увійшла в життя.

Ось такий фактичний стан. „Не питаючи броду, не лізь у воду” — каже народна пословиця. Цієї правди мабуть не знав краківський „Курієр”, як зрештою і у багатьох інших випадках.

Колиж мова йде про закид державної зради за продажу совітських товарів, з яким вирвався автор „ревеляції”, то цей закид він повинен був скермувати в першій лінії на адресу „Совпольшторгу”, на якого чолі стоїть не хто інший, а поляк, ще й „бебек” — Касперовіч.

А свій патріотичний зазив звернути на адресу цілої низки чисто польських торговельних підприємств, що зі спокійною і чистою совістю розпродують ленінградські нитки на просторі цілої Польщі.

Як бачимо, з апокаліптичними 50.000 зол. ця справа не має нічого спільного. Це чисто торговельні калькуляції, які являлися і в надалі єдиним виходом в рамках цієї лісної „дійсності”, яку витворила митна політика Польщі. Інтерес, на який не завагався піти і дати своєї фірми навіть санатор Касперовіч.

—О—

З польської преси.

Як львівський бруковий „Експрес Ілюстровани” „відпружує” польсько-українську атмосферу?

„Львівські Ілюстровани Експрес Вечорни” з дати 13. грудня ц. р. приніс невеличку, але дуже вимовну своїм тенденційним змістом, репортерську замітку під крикливим написом „Замах „платки” українських героїв на польського діяча спід Львова”, в якій читаємо:

„Українські герої в Чикаго поведилися по аристократично супроти польського населення. Героям було не до смаку, що прилюдна оцінка села була проти них, і тому терором рішили вимусити для себе послух у громаді. Цілою акцією кермувала п'ятка „поджигачи”, до якої належали парібки: С. Білан, А. Дацко, М. Бреліх, В. Івахів (не вже свояк відомого радника з воєводства? — прим. складача!) і В. Лучинський. Вночі з 13. на 14. жовтня провідник п'ятки Білан рішив остаточно розправитися з сусідами-поляками Шпаковським і Сухом, щоб позбутися їх раз на все і рівночасно вимусити послух поміж своїми”.

Далі репортер „Експресу” описує, як п'ятка стріляла через вікно до Шпаковського, але його навіть не ранила і якто в домі Суха вибила шибку. На щастя, ця „п'ятка” стала перед польським судом у Львові. Читаючи опис „подвигів” п'ятки в „Експресі”, набравши враження, що суд усіх тих членів „апокаліптичної” п'ятки засудив на великі кари. Тимчасом той-же „Експрес” подає, що польський суд усіх їх (цілу „п'ятку”) увільнив від вини і кари. „Експрес” написав про цей присуд так: „Наслідком недостатці доказів — напад мав місце в темну ніч — трибунал звільнив обвинувачених”.

З наведеного ясно, що писак з „Експресу” незадоволений таким присудом польського суду. Він був би і без доказів „кропив” членам „п'ятки” по кілька літ тюрми. Нотуємо цей дрібний по собі факт тільки для Ілюстрації цих нечуваних метод, якими користуються деякі польські бруковці, щоби цювати на українців.

Громадська мораль, прилюдні сповіди і доморослі „бессервісери”

У вчорашній моїй відповіді під повищим наголовком на напад п. М. С., наслідком друкарського недогляду — як це зрештою виходить з тексту — пропущено ціле одне речення після слів „...лише контрагенти є інші й один зайшов даліше другого”:

„Ад 2: Нема чого накидатись на мене за редакторство „Мети”, бо редактором „Мети” я ніколи не був і не є, а був лише і є позаредакційним співробітником для докладно означених відділів газети”.

І. Кедрин.

Нові провокації москвофілів.

Від часу варшавського з'їзду російських організацій в Польщі, львівський орган галицьких москвофілів „Русскій Голос” підвищив тон, стаючи знову нападливою газеткою та від часу до часу пускаючи по-давньому на явні провокації.

І так напр. в 44. числі з 29. листопада, в передовій статії з приводу перемиських виборів, п. Бондаренко дозволив собі вжити таку фразу:

„Українці теж оборонили мандат. Так і треба, бо нема санації без мазепи (!?), як нема землі без сонця”. (Українці теж отстояли мандат. Так і слідує, ибо нїт мазепи, як нїт землі без сонця”).

Що значить та дураська фраза — знають лише „русскі” редактори. Чейже трудно підозрівати, що вони поважно думають, що одні український мандат на одну збляковану лісту

два мандати на дві взаємно поборюючі себе лісти, що той один мандат „подарувала” нам санація? Шож до „землі і сонця”, то здається так само „русским” редакторам найкраще відомо, що колиб не було „сонця” передвоєнних галицьких намісників в ролі Андія Потоцького та всіляких інших зовнішніх „життєдайних промійнів”, то на галицькій землі давно не було би ні одного москвофільського нападка. Таки-би ні одного москвофільського панове з „Русско-мизисловими” як „мазепи” панове з „Русского Голоса” спонукають нас до того, що знову треба буде завернути до термінології „кацапів і „кацапів”, яку ми закинули, вірши в ширість „Русского Голосу” вести полеміку у трошки пристойнішому тоні.

Подібним провокаційним тоном надихана стаття „Україно-самостійницька дурниця”. Ось як починається ця стаття:

„З нагоди недалекого перепису населення галицько-українські самостійники не зуть на про-

ДОВРЕ СВІТЛО
ЗДОРОВІ ОЧІ

959 2-6

ВЖИВАЙТЕ ЖАРІВКО
PHILIPS ARGENTA

вінції скріплену агітацію проти того, щоби населення нашого краю подавало як свою рідну мову — „русскій язык”. Агітуючи серед населення в користь української мови, хоча таке означення розговорної і рідної мови серед галицьких малоросів (!) є дуже непопулярне (!), галицькі самостійники силкуються амовити народним масам, що відмова від правильного руского (!) національного імени дасть нашому народові політичні вигоди”.

На цю тему автор верзе нисенітніці, наче би українці наклакували подавати українську мову при переписі тому, що нагородою за це буде... автономія! І „Русскій Голос” кленється, що й він та його приклонники не є проти автономії та зається на „галицьке українство”, яке є лише „продуктом розпаду руского елементу”. Українська мова — це „штучна політична назва”, а „науково-правдива” і „правильна” назва „галицьких малоросів”, це мова „руска”...

Протиурядова акція гітлерівців.

МІНХЕН. 15. XII. ПАТ. У зв'язку з останніми виїмковими розпорядками гітлерівська преса виступає гостро проти канцлера Брінінга. На її думку найбільші навіть жертви німецького громадянства не зможуть змінити дотеперішнього положення Німеччини на краще, поки Німеччина буде приневолена платити воєнні відшкодування.

Гаймвера ладиться захопити владу.

ВІДЕНЬ. 15. XII. ПАТ. У Вінер-Найштат відбулися збори Гаймвери, на яких як. Штаремберг заявив: Мусимо якнайшвидше розпочати акцію. Нашою метою захопити владу в державі. В Граву розпочинається розправа проти д-ра Пфрімера. Ми додержуємо йому вірно дружбу. Домагаємося, щоби в державі, в діях зрадники і віроломники з 1918 р. грають велику роль, випущено негайно на волю тих, що 18. вересня ц. р. боролися за волю. Міродатні для нас не параграфи законів, але домагання народу. Гаймвера не буде щадити ніяких жертв.

БЕРЛІН. 15. XII. ПАТ. Геський сойм ухвалив внесення гітлерівців, яке закликає німецький уряд анулювати останній декрет президента Гінденбурга.

І заможуйте за найдешевшу ціну най добіріші

Прийдіть угорські токайські вина

Мадяр Боргас
Жовківська 11.

1033 2-7

Похід гітлерівців.

ЛІПСЬК. 15. XII. ПАТ. На великому візю в Ліпську промовляв посол з Берліна на тему „Політичної партії д-р Емерт з Берліна на тему „Похід народу”. Стоїмо перед остаточною вирішальною боротьбою з політичними противниками. Нашого походу не здержить ніякий налзачиваний декрет уряду. Перемога дістанеться напевно націонал-соціалістам. Воєни не відступлять переліняким, хоч би найгострішим політичним розпорядком.

Зміни

в китайському уряді.

НАНКІН. 15. XII. ПАТ. Чан-вай-шек уступив зі становища шефа національного уряду, задержуючи тільки становище шефа збройних сил. Його аступинить часово Лін-шан, член центрального надзвичайного комітету. Куомінтангу в останнє на цьому становищі до цілковатої зміни кабінету. Здогадуються, що новий уряд буде під впливом Кантону.

Дайте моральну і матеріальну допомогу інвалідам УГА, котрі впали жертвою нацистського громадянського обов'язку

Більшу частку висторкового засідання союму зайняла новела до закону про промисловий податок від обороту. Реферував пос. Варгальський. Після дискусії промовляв віцеміністр скарбу Завальський. У голосуванні над цілістю закону крім ББ, голосував і Кл. Народови, що бебеки прийняли оплесками. Опісля радили над звітом скарб. комісії в справі закону про податок від локалів. Поправки, предложені пос. Зомерштайном відкинули а закон прийняли без змін у 2. і 3. читанні. Прийняли теж закон про податок від деяких фахових зайнят (крізовий закон) та новелу до закону про податок від нерухомостей. З останньої податкової справи, а саме про податок від електричної енергії відіслали в 1. читанні до комісії три проекти закону. Опісля маршал замкнув засідання, а найближче визначив на п'ятницю.

Пос. ББ заповідає авантюру.

Підчас дискусії над новелою до оборотового податку прийшло до списів між пос. Вісліцьким (ББ) і Бурчаком (НД). Підчас промови пос. Вісліцького пос. Бурчак спитав його: Чи ви маєте виборців? Вісл.: Ми давно бачили, хто з нас двох мав більшість, а що я був у Перемишлі, то бачив на власні очі, як там усе йшло. Голос із правиці: Вибори ці ґрунтувалися на палицях! Вісл.: То ви будете на палицях, а ми на тім, що перепрацювали. Голос із прав.: Скажіть нам щось про ті 2 міль., які ви заробили на торгівлі помаранчами. Вісл.: Коли ще раз це повторите, то не зважатиму на те, що мене пильнує маршал, заповідаю, що не скінчиться ординарною авантюрою. Прошу вас, не будьте „лобузом“.

ЗВІТ ІЗ ЯВНОЇ РОЗПРАВИ НЕ МОЖЕ БУТИ КОНФІСКОВАНИЙ.

Найвищий Суд у Варшаві розглядав справу відп. редактора „Газети Бидгоскої“, обвинуваченого в тому, що помістив статтю про Берестя, а передовсім уступ обвинувачення зі змістом статті, сконфіскованої в „Г. Б.“ Найвищий Суд на осн. 82. уст. конституції та 315. уст. к. п. к. постановив уморити справу, бо вийшов із заложення, що звіти із явної суд. розправи не підлягають конфіскації і нікого не

можна притягати до відповідальності за їх видрукування.

ВИАРЕНДУВАННЯ ЛЬВІВСЬКИХ ТЕАТРІВ.

На засіданні 15. грудня львівський магістрат ухвалив виарендувати Великий Театр і Театр Ріжнородностей з обов'язком вести драму й комедію. Віл. Гожиці до кінця вересня 1933 р. Обі сторони можуть виповісти умову 15. травня 1932 на кінець вересня 1932. Арендатори признали субвенцію 25.000 зол. місячно з умовиною, що має відступати Вел. Театр на опери від 1. січня 1932 до кінця квітня 1932 для 8 вистав місячно. Рівночасно магістрат уповажнив м. синдика виступити в імені громади на суд. дорозі проти Ст. Чапельського і З. Залеського, б. арендаторів м. театрів, щоб вповні зужити канцію на покриття їх зобов'язань супроти громади і м. заведень. Над тією справою радитиме ще театр. комісія, фін. секція та найближче засідання ради.

ГІНДЕНБУРГА ЗАПРОСЯТЬ ДО БІЛОГО ДОМУ.

В ам. сенаті пос. Колін поставив внесення, щоб през. Гінденбурга запросити до Зл. Держав. Має це бути кроком до навізання приятельних взаємин та для вислову експіації супроти ам. горожан нім. походження.

ПІДСЕКРЕТАРІАТ НАЦ. МЕНШИН У РУМУНІИ.

БУКАРЕШТ, 15. XII. ПАТ. На засіданні парламенту підчас бюдж. дебати обговорювали справу існування держ. підсекретаріату для меншинних справ. Прем. Йорґа заявився проти скасування підсекретаріату та підкреслив його позитивну діяльність, яка запевняє урядові контакт із меншинами. Прем'єр зазначив, що Румунія не буде ніколи вести денационалізуючої політики. Після дискусії бюджет підсекретаріату прийняли.

НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ ІМІГРАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ АМ. ПАРЛЯМЕНТУ.

15. грудня відбулися вибори президентів поодиноких комісій конгресу (парляменту) Зл. Держав. Дотеперішній імміграційний президент Джонсон, ворог іммігрантів, автор різних проти-імміграційних білів, перепав. Вибрали на його місце Сам. Дікштайна (жида), що є завзятим ворогом імміграційних обмежень.

Сензаційне убивство над Збручем.

Підволочиська 13. грудня 1931.

Подія, про котру пишемо, властиво не нова. Сензаційного убивства dokonano ще в середу 2. вересня 1931, але проте справа не стратила ще досі на актуальності і сензаційності і нею ще й сьогодні цікавиться живо громадянство на довгому відтинку Збруча. Особливо треба це сказати про жидів, бо жертвою убивства впаав найбагатший та загально відомий в Підволочиськах і в околиці жид — Сруль (Ізраїль) Фрайберг, — а адогадними причинами грабункового убивства мають бути також тільки самі жида. Але вертаймо до самої справи.

В середу, 2. вересня ц. р. між годинами 1. і 2. допол. убито в Підволочиськах у грабункових цілях в скриповивачий спосіб місцевого дуже багатого 38-літнього приватного банкира Сруля Фрайберґа, родом з Янова коло Тереховлі. На зачаретві з Україною, особливо в часах української влади, бідний давніше маломістечковий жидок, Сруль Фрайберг, доробився великого майтку та став приватним банкиром для Підволочиськ і широкої околиці. Фінансував усіх жидівських купців, що звали його загально „Петлюрю“ (тому мабуть, що зробив маєток за українських часів) і ніяка більша торговельна транзакція не відбулася без нього. По гроші до Срулька — так його знова звали наші селяни — йшла місцева інтелігенція, доокочичні дідичі, священики і наші селяни і він давав їм векселі позички на розмірно не високий процент. Сам нежонатий, адоється зі скруства, — у маломістечкових жидів незвичайна рідкість! — жив дуже скромно разом з матір'ю-вдовицею і незамужньою сестрою. При собі мав звичайно більшу готівку, а критичного дня мав мати коло себе понад двадцятьп'ять тисячів доларів (около чверть мільона золотих) майже виключно в чужій твердій валюті, головне в американських доларах. Це я було безпосередньою причиною його смерті.

Останній раз живим бачили його в середу 2. вересня ц. р. коло першої години вполудне в Підволочиськах. Місцевий купець Йосиф Мандель каже (це зізнав і в суді), що тогож дня чув крик ябб з недалекої реальності Германа Фогельбаума і слова по жидівськи: „фін йер лебендіґ гейст ду ніхт геравс“ (віси живий не жив).

деш), а небажком опісля стукіт, ябб щось тяжке впало на долівку. Опісля настала тишина, а за якийсь час прийшли до його склепу Герман Фогельбаум і Зельман Фурман, що хотіли купити кілька мішків, яких їм не продав, бо не мав. Просили також випозичити їм сцязорника, але Мандель і цього їм не дав.

Того самого дня (2. IX.) повстала около 3. години з полудня пожежа в сусіній Заднишівці в загороді Вілешукової, що запрягала увагу мешканців Підволочиськ і місцевого постерунку поліції. За Срульком ніхто тоді не питав, а місцеві жида казали, що вийшов до Скалата чи Грималова у своїх фінансових справах.

Коли Срулько не вернув і в четвер (3. IX.) рано, його сестра Ціля Флаккер зголосила це на постерунку поліції і просила, щоб телефонувало до сусідніх постерунків, але цього тоді не зроблено. Щойно в п'ятницю (4. IX.) списано з нею на постерунку протокол, а пошукування поліція розпочала аж в суботу 5. вересня 1931 р., однак без позитивного висліді.

Раненько в неділю, 6. вересня ц. р. пастухи в Новосілі Скалатській біля Скалата, що гнали худобу на пашу, знайшли в придорожньому рові зав'язаний мішок, приспаний трохи землею, з котрого висувалася голова із зіскальпованим лицем і підрізаним горлом. Дали знати до віята і ок. 10. год. перездол. була вже на місці судово-лікарська комісія зі Скалата, аложена зі судді Політила і лікаря д-ра Гутмана. Приїхала також і рідня та багато жидів з Підволочиськ. Тіло вбитого було вже в розкладі, а секція тільки ствердила, що небицик згинув насильною смертю і вже по смерті перерізано йому ножом горло і позомано руки й ноги, щоб захвати трупа в мішок. У мішку при трупі найдено покинену пару старих шкіряних рукавиць, що були власністю Шльоми Цверна з Підволочиськ. Мішок, в якому був труп, мав плями від афін (бор'вок), котрими саме торгував Шльома Цверн. На основі тих індичій його опісля арештовано під замітом грабункового убивства і він сидить досі у слідчій в'язниці в Тернополі. Слідство ще не скінчене. Арештований випирається вини, кажучи, що свої старі рукавиці дав був „Петлюрі“ як застав за доанчку двох золотих, а до власності мішка

взяв і не признається. Згадати ще треба зізнання селян з Новосілки Скалатської, які в суботу 5. IX. брали глину коло того місця, де в неділю 6. IX. знайдено трупа, що в суботу трупа там не було. Значить: привезено його там щойно вночі з суботи на неділю. В четвер знова (3. IX.) на полевій дорозі в Мисловій саме в напрямі до Новосілки Скал. знайдено покинений закований мішок, що може стояти також у зв'язку з убивством і вивезенням трупа.

Слідство почала вести поліція з Підволочиськ, яка зразу гляділа виновників між християнським населенням Підволочиськ і Заднишівки, перевела там багато ревізій, очевидно безуспішних, а навіть під замітом доконання згаданого грабункового убивства арештувала в Підволочиськах двох місцевих масарів-агінників Ровінського і Цимбалістого, котрих потім мусіла звільнити, бо були невинні.

Рідня убитого (мати, дві сестри і брат) все твердили і твердять досі, що убивниками є шайка місцевих жидів, котрі це зробили для грабунку чверть мільона золотих. Віднеслася вона до слідчого уряду в Тернополі і відси приїхав поліційний агент Лесик. Він на місці вів кілька днів слідство й арештував згаданого вище Германа Фогельбаума, однак його 9. грудня ц. р. по двох трижизневій в'язниці випустили на волю.

Загадка сензаційного убивства до нині в дійсності не розв'язана і шайка убивників ще не схоплена. Тому рідня убитого віднеслася перед кількома днями до головної команди поліції у Варшаві з проханням, щоб негайно прислала до Підволочиськ найспосібнішого детектива, причому на кошти доходжень складає дві тисячі золотих в готівці, а з віднайдених грошей призначує 10 прц. для тих, що викриють убивників і 10 прц. на цілі суспільної ошкі до розпорядимости тернопільського воеводи, про що повідомила окремо міністра внутрішніх справ Перацького і воеводу Мошніського в Тернополі.

Отже сензація не покінчена і в Підволочиськах та в околиці всі тепер дуже цікаві, чи вдасться польському Шерльові Гольмсові схопити убивників і передати їх судові.

При грипі, запаленні олегочної, запаленні мігдалів, катарі олегочних верхів, недугах ушей і носей треба пам'ятати, щоб швидко і кишки були докладно перечищені, до чого служить найкраще природна, гірка вода „Franciszka Józefa“. Домогатися в апт.

Німецькі збройні організації.

БЕРЛІН, 15. XII. ПАТ. Міністр Райхсвера Гренер мав розмову з представником однієї американської пресової агенції на тему роззброєння. На питання, чи т. зв. збройним організаціям як Штальгельм, Райхсбанер і націонал-соціалістичні штурмові організації, можна приписувати військове значіння в розумінні резерв Гаймвери, міністр заявив, що твердження про військову готовість тих організацій має значіння легенди. Військове значіння може опиратися тільки на точному військовому перешколенні та на військових вправах. Тих двох заложений нема у відношенні до німецьких збройних організацій. До того ці організації не мають зброї. Покликуючи на заяву предсідника французької летунської комісії, Гренер заявив, що німецьке цивільне летунство, навіть тоді, якби могло бути перебудоване на воєнні одиниці, не відповіло би дожидалям. Запроектоване Німеччиною знесення військового летунства і заборона кидати бомби у відношенні до всіх держав булбб науспішнішим засобом оборони цивільного населення перед небезпекою летунської війни. На жаль, німецького внесення не прийняла приготівна комісія. Гренер скептично відноситься до проекту утворення збройної сили Союзу Народів. Безпека наслідком роззброєння, а не наперед безпека, опісля роззброєння — це гасло на роззбройну конференцію.

Біржа.

Пшениця 24.25—24.75 пшениця селянська 22.00—22.50, ячмінна 22.25—22.50, ячмінна галіцька 21.00—23.00, ячмінна на жидко 17.00—17.50, ячмінна пшеничний 00.00—00.00, онез галіцька 21.00—21.50, кукурудза румунська 20.00—20.50, бав. 21.00—21.50, фасоль біла 18.50—20.50, фасоль колірова 00.00—00.00, фасоль краса 25.00—26.00, горох біл-Вікторія 30.00—32.00, горох пізній 26.00—27.00, бобик 22.00—23.00, мішанка паст. і зерні 00.00—00.00, ячка 18.00—19.50, сіно солодке красне прасоване 9.00—10.00, солома прасована 4.50—5.00, гречка 17.50—18.00, льон 37.00—39.00, дубик синій 34.00—36.00, ріпак 29.00—30.00, грисі кукурудзаний 00.00—00.00, жук кукурудзаний 00.00—00.00, отруби житні 13.00—13.25, отруби пшеничні 11.75—12.00, крупні гречані 35.00—37.00, пшеничні 11.75—12.00, крупні ячмінні 00.00—00.00, пшеничні 00.00—00.00, просо красне 19.50—20.00, макуха діляна 25.00—26.00, мак синій 80.00—90.00, мак синій 00.00—00.00, конюшина червона 00.00—00.00.

(38-ий день разгрома.)

Опії складали свою опію знавці хемії і лікар. Хеміки ствердили, що на найдених в підірваних у обвинувачених ріжних приладах були сліди людської крові, а лікар окометрично

що всі рани на голові були смертельні і були завдані мабуть сокирами.

Вісник трибунал допустив внесок д-ра Шевчука, щоби відчитати ухвалу гром. ради в Чистиліві, яка ухвалила виселити вбитого Юркова зі села за його неморальну поведінку.

Завтра, правдоподібно, заведе присуд.

Дописи.

КАЛУШ. (Гостинний виступ станиславівського хору „Думка“). В п'ятницю, 4 грудня ц. р., завітано до нашого міста у свого турне по Підгір'ю станиславівський хор, який безпретенційно назвав себе „Думка“. Не зачуваючи дотепер нічого про нього, калузьке громадянство не ставилося надзвичайно до виступу і тому саме сяди Народного Дому рідко-ріденько заповнялися. З першою піснею враження про хор стало корисне. Помітний сильний і добрий голосовий матеріал, передовсім у басах (пп. Чорнобиль, Литвинко, П. Крушельницький), натомість слабші тенори (О. Крушельницький), хоч і є між ними краші (як п. Надрата). Назагал виведення пісень добре, а finale деяких пісень просто прекрасне. Разом з тим хор надто часто piano-pianissimo, підкоплене мабуть від інших хорів. Диригент був у своїй ролі справді симпатичним і можна йому, як на його молоденькі літа й ерудицію, побажати дальших, ще краших успіхів. Шкоди до репертуару, то можна його навіть і для менше вибагливої провінції звести дещо добірніше, а залишити чимало оттак „галагітів“ („Ревуха“), чи по всіх усюдах уже проспіване „Стрілецьким шляхом“ (хоч і як добре вони були виконані). Накінець (нехай молоденьким хористам не у гнів буде!) мала заввага: вибираючись на турне, чи принагідний вискок до такого провінціального містечка, як хочби наш Калуш — не слід забувати про зверхній гідний виступу вечірній стрій, що цим разом таки, вибачте, разило. — Феб.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Богдан Лепкий:

1. ПРО ДІДА, БАБУ І КАЧЕЧКУ КРИВЕНЬКУ.
2. ПРО ЛИХУ МАЧУХУ.
3. ПРО ДІДОВУ ДОЧКУ МАРУСЮ І ПРО БАБИНУ ГАЛЮСЮ. Казки для дітей. Ст. 16, 38, 20. Львів, 1931. Видання „Рідної Школи“.

На санування Т-ва „Просвіта“.

VII. виказ підписаних позичок для санування Т-ва „Просвіта“ у Львові.

Львів: кооп. студентів медицини ветер. „Ватра“ 25, т-во львів. студентів політехніки „Основа“ 25, Львів та Іван Семенові 100, о. мітра О. Базюк 50, Андрій Бегера 10.

Зі сніня: Кружок „Союзу Українок“ 10, Іван Буня 10, Петро Струх 5, Петро Островський 5, Гали Борщівська 5, Іван Пйотрович 10.

Львів-повіт: Спож. Молод. Спілка у Стронятині 50, І. Йосиф Скоциляк з Грибович Вед. 10; зі Зашкова: Джура Михайло 5, Шульган Василь 5, Ісько Гриць 5, Граб Євген 5.

Жовніва: о. Вітадій Градях ЧСВВ 100, Дмитро Когут з Липини 10.

Бібрка: Антін Тягнубок 20, Марійка Конюбас 10, Роман Кулинич 50, Микола Гриняк 50, Гриць Бадук з Десятник 10, Михайло Паук з Візьховець 10, д-р Я. Дудикевич 100, Михайло Давидик зі Стріжок 5, Йосиф Василь з Лавок Малих 20, Панкентий Петро 50, Андрій Козакевич 50, П. С. К. у Бібрці 150, Соція у Бібрці 50, о. Данило Міхур 50, Іван Пахолок із Старого Села 15, Дякон Ярослав з Десятник 5.

Турка: Василь Грицина 10, д-р Мирон Кондрат 50, Євгенія Мрип 10, Іван та Євгенія Бобовські з Бельової 100, о. Ігнат Ших з Бідни 50.

Дрогобиш: чит. „Просвіта“ у Уланів 50.

Перемишль: Теодор Гоца 30, о. Омелян Коржом 20, Євген Борис 20, д-р Микола Рибак 50, Філія „Просвіта“ 100, мгр. Юлія Костюк 20, Осип Сенечко 20, мгр. Степан Навроцький 50, Осип Ярошевич 25, Семен

Дмитрат 100, Павло Заблоцький з Вишати 10, о. Іван Косола з Гороховця 5.

Добромилі: А. Курчак 50, Теодорій Будзійовський 50, Матвій Сорочинський 30, о. Іван Господарський 30, о. Ігнатій Федеркевич з Таргани 30, Гриць Фізір з Липського 50, чит. „Просвіта“ в Стебнику 5. Рава Руська: Повіт. Т-во Кред. „Віра“ 100, Стефані Котковська 15, Григорій Косовоцький 20, Семен Козак з Миколи з Гребенного 5; з Нербиці: Гриць Пушкар 50, Іван Наврот 50, Милько Зрада 5, Гриць Омелян 10, Микола Пушкар 5, Гринь Омелян з Василья 5, Микола-Тимчина Морський 5, Василь Шиялило 5, Володимир Зрада 5, Ірена Пушкар 5, Гринь Зрада 5, Михайло Козак 5, Кость Козів 5, Дмитро Козак 5, Степан Пушкар 5.

Любачів: Степан Шахінський 10, Козорія Микола 25, д-р Ардан Степан 50, Євстахій Олександр 20, кооп. „Поміч“ 20, д-р Зильний Ілля 20, о. Гринь Михайло 20, Мудрецький Симеон 20, д-р Іван Станько 50, Міхаловська Людмила 25, Міхаловський Євген 25.

Чесани: Едмунд Вазиленіч, нотар 200, д-р Мудрецький Степан 50.

Калуш: чит. „Просвіта“ Бережнинець Ілля 5.

Сокаль: філія „Просвіти“ 50, відділ „Взаємної Помощі Українського Учителства“ 50, бурса св. Миколая 50, Андрій Гнатюк із Завишні 5, Гриць Кулик із Завишні 5, Петро Воробець з Хороброва 5, Іван Костюк з Хороброва 5.

Борщів: чит. „Просвіти“ в Пизатівцях 25.

Ходорів: Український Народний Дім 200, д-р Корнел Троїш 100, д-р Олександр Білинський 50.

Заболотів: чит. „Просвіти“ в Тулькові 100.

Яворів: д-р Філія Михайло 50, Кошчичівна Олена 20, о. Мокрієвський Матвій 30, Гринчуконна Марія 10, Ширба Данило 10, Недзвєцький Ілля 10, Лукасевич Петро 10, Назаревич Омелян 50, Дусько Микола 5, д-р Галушак Осип 10, Храмбуря Семен 10, Володимир Петро 10, Лопчак Степан 10, інж. Погорецький Роман 10, о. Чайковський Теофіл 20.

Монастирська: Стахів Григорій з Лазарівки (додатково до попередніх 20) 5.

Із західних земель: Михайло Санчин з Річчи Довгої — Тарнобжег 50, Мудрий Павло з Пшилен — Кольбушова 20.

Разом 4.060 зол з усіми попередніми 20.981-76 золотих.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 15. XII. ц. р. за масло експортне та десерове пріма 3-40 зол., за літру молока 24-25 сот., літру сметани 1-20 зол., копу яєць 6-00-6-20 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Львівський Український Театр „Цвіркун“ (сала Ремісничої Палати, Стрілецька площа 7). Четвер, 17. XII, год 7-30 веч. „Запорожень за Дунаєм“ Артемівського і „Вечеринці“ Ніжинського. Виступ д-ра Тисяка.

Великий Міський Театр: Нечиний.

Театр Ріжнородностей: Середа 16. грудня в год. 3-30 попол. „Вогнем і мечем“.

Середа 16. грудня в годині 8. веч. „Гранд-Готель“.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Серія на засланні“.

КАСІНО: „Дитина гріху“ та „Місяць у Монтані“.

КОПЕРНИК: Великоміські вулиці.

ЛЕВ: Звукова фільма „Трубадорська сім'я“.

МАРУСЕНЬКА: „Король Конга, — тайна святині в Нугалі“.

МІРАЖ: „жиресаріо“ (Бастер Кітон), „Поганин“ (Рамон Новаро).

ОАЗА: „Диявол океану“, „Пан губернатор на іспещі“.

ПІНО: „Більше газу!“, „Тайна поштової скриньки“.

ПАЛІАС: Звукова фільма „Любовник о півночі“.

ПАСАЖ: „На горичім учинку“, „Невідомий батько“.

ПРОМІНЬ: „Роман із княжною“.

СОНЦЕ: „Подружжя вакації“.

СТИЛЕВ: „Веселий тиждень Метро-Гольдін Маєр“.

УПІКА: „Гра за мушкету“ (Ліліяна Гейд), „Тамний подідай“ (Еді Полюс).

ХІМЕРА: „Велика гра“, „Фікові пригоди“.

Програма радіо.

П'ятниця 18. грудня 1931.

Ляйпци (259,3) 31-30 Сучасна музика. Моравська Острава (263,4) 19-20 Пісні. Брно (341,7) 19-30 Опера. Лондон (356,3) 20-45 Концерт. Гельсінґфорс (368,1) 18-15 Пісні. Гамбург (372,2) 20-20 Концерт. Букарешт (394,2) 17-00 Русинська музика. Сотенс (403,8) 20-00 „Нагорода і онкурів“. Берлін (439) 21-00 „Так наказує час“. Рим (441,2) 21-00 Оперетка. Лінгенберг (472,4) 17-00 Сучасна музика. Прага (486,3) 21-00 Концерт. Мінно (500,5) 20-45 Сатира. Брюссель (505,4) 21-45 Література. Відень (516,4) 01-25 Концерт. Анга (523,5)

21-30 Легка музика. Мінхен (532,9) 19-10 „Боротьба з крізою“. Будапешт (530,5) 19-15 Мадарські пісні. Харків (937,5) 16-00, 20-00, Концерти. Ленінград (1000) 14-00 Концерт. Калюндборг (1133,8) 20-00 Концерт.

Львівське радіо.

Четвер 17. грудня 1931.

Львів (380,7) 11-40 Перегляд краєвої преси ПАТ. 11-58 Час із Варшани 13-10 Про погоду дня. 12-15 „Місяна біржа“. 12-35 Концерт. 13-05 Грошева біржа 13-25 Нові книжки. 13-50 Для молоді 16-20 Навчання французької мови. 17-10 „Колиб ми були дітьми“ 17-35 Концерт. 18-50 Всесвіт. 19-45 Радієвий щоденник. 20-00 „У роковини смерті Запольської“. 20-15 „Новітня белгійська музика“. 20-30 Концерт. 22-00 Листування. 22-15 Індійські пісні. 23-00 Спортивні новини. 23-05 Танцюва музика. Грамофонні кружки: 13-35, 16-40, 19-40.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

На Рідну Школу зложили в золотих Вн. П.: Хор Т-ва „Родина“ в Ярославі 33-50 замість дарунку на ім'яни диригент-та; Пилип Волошин — Галичина 15-10 зібраний з нагоди вінчання Марії Ковбасюк і Павла Шендого; Товаришч. п. Ірени Макарівни 15 замість п'яти на могилу І. ба. п. Батяки; Т-во Укр. Студ. „Основа“ 15 замість вина на домовину бл. п. п. А. Охримовича; д-р Осип Когут — Богородчан 15-64 як збірку громадян з Богородчан замість вина на могилу пов. Івана Козановського; Студенти Самбірщини 10 як частину доходу з забави. — Вн Жертовдавчим складає шпору подяку Головна Управа.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

МАШИНИ ДО ШИТТЯ нові перстеневі по 250 — зол. Ломага, Львів, Вацова 11. 946 7-10

РІВНІВНИ ВІБРАННЯ, охоронні плаш, квітання, нова збіжка цн: „Pallium“, Вірменська 3. 907 5-7

СОЛОДКІ ДАРУНКИ НА СВ. МИКОЛАЯ поручає у великим виборі і по дешевих цінах „ГАНДЛЮ“, Львів, вул. Гуська ч. 18. (проти входу Волоської церкви). В продажі всі вироби „Фортуни Нової“. 1043

А ГРОНОМ, який добре знає кооп. хн-говодство, може зараз одержати працю. — Нар. Дім. Устриан долини (Ustrzyki dolne). 1046 1-2

КАНДИДАТ АДВОКАТУРИ, добре обаяюмлений зі всіма агендами канцелярії на провінції, може свентуально працювати самостійно, шукає зайняти на дуже скромних умовах. — Ласкаві оголошення до Адм. „Діло“ під „Рутинований“. 1039 1-2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

АДВОКАТ

Д-р Степан Галай

відкрив канцелярію

в копичинцях.

1041

Загальні Збори

Богословського Наукового Товариства у Львові відбудуться дня 25. XII. 1931 (лат. Різдво) в год. 4. попол.

в Духовній Семінарії у Львові в отрим дивним порядком:

1. Відкриття зборів і вибір президії.
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
3. Звіт з діяльності Т-ва за час від останніх Загальних Зборів.
4. Звіт Контрольної Комісії.
5. Вибір нової Ради Тов-ва.
6. Внесення й запити.

Якщо в означену пору не дійдуть статутно означена кількість членів, Збори відбудуться одну годину пізніше без огляду на число членів.

Рада БНТ.

Меблі

рижого роду, можна найкорисніше купити у відомій фірмі „Doroteum“, Льва Сапги 34. Тел. 15-01. Догодні умови. 2361 77-7

Оголошуйтеся в найстарішій укр. щоденнику „ДІЛО“

З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10.

Управляюча Рада Акційної спілки для будівельного промислу.

давніше Іван Левинський у Львові, подає до відомої акціоніарів, що **Х. Звичайні Загальні Збори акціоніарів**

відбудуться дня 20. січня 1932 в год. 17. в конференційній салі Кооперативного Банку „Дністер“, вул. Руська ч. 20, з таким денним порядком:

1. Звідоження Управляючої Ради про доповіді рахункового закінчення за 1931 рік.
2. Звідоження Ревізійної Комісії.
3. Затвердження звідоження Управляючої Ради, фінансу та рахунку інснів і втрат та ухвалення Управляючої Ради абсолютної.
4. Ухвала щодо розділу чистого зиску.
5. Ухвала щодо скількості членів Наглядової Ради і вибір 3 чл. з членів Управляючої Наглядової Ради.
6. Відомі внесення.

Хто має 10 акцій, має право одного голосу на Загальних Зборах. В цілі виконання права голосування треба акції, що доказують право голосування, зложити найпізніше на 8 днів перед Загальними Зборами в ліквідатурі Кооперативного Банку „Дністер“ у Львові, вул. Руська ч. 20.

Акціонари, які бажають собі, щоби й інші справи були уміщені на денний порядок, можуть зложити свої внесення найдаліше до дня 30. грудня ц. р. під адресою: Кооперативний Банк „Дністер“ для Акц. Спілки для будівельного промислу, давн. Іван Левинський, Львів вул. Руська ч. 20.

Львів дня 12. грудня 1931.

Людвік Желеньскі Ярослав Колтунюк

Концесіоноване Інсталяційне Електрично — Механ.чне Заведення Михайла Олексина у Львові

перенесено

на вул. Гіпсову 2 а Тел. 103-46.

Позагоджує всілякі улаження світла, електричної струї та моторів. — Електр. прилади.

1042